רח' הרב עוזיאל 41 ב"ב

יביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

עלון מס': 362

פרשת צו

זמני השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

	י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	18:41	18:42	18:40	18:42
יציאה:	19:33	19:33	19:32	19:34
ר"ת:	20:18	20:19	20:17	20:20

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 18:22

- מאמר השבוע
- הנהגות מרן
- שאלות ותשובות
- דוד המלך
- לאשת חיל
- פנינים מהפרשה
- מוסר עם סיפור
- פניני הדף היומי
- שמירת הלשון

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

בְּנוֹסָף לְקִיּוּם הַמִּצְוֹת צָרִיךְ הָאָדָם לְקָרֵב אֲחֵרִים לַעֲבוֹדַת הַבּוֹרֵא

טַעַם נוֹסָף, מִפְּנֵי שֶׁגַּם הַשָּׂכָר שֶׁאָדָם יְקַבֵּל בָּעוֹלָם הַבָּא עֲבוּר מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים אֵינוֹ מַגִּיעַ לוֹ עַל פִּי הַדִּין, שֶׁמַּסְפִּיק לוֹ כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁה' יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה עִמּוֹ בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְהַתּוֹרָה לֹא מַזְכִּירָה אֶלָּא רַק אֶת הַשָּׂכָר הָרָאוּי לְפִי הַדִּין.

יֵשׁ שְׁנֵי תְּנָאִים שֶׁבִּגְלָלָם לִפְעָמִים הָאָדָם מְקַבֵּל שָׂכָר בָּעוֹלָם הַבָּא:

הַתְּנַאי הָרִאשׁוֹן, שֶׁיַּעֲסֹק הָאָדָם בְּזִכּוּי הָרַבִּים. לֹא יְהֶיֶה אִכְפַּת לוֹ רַק מֵעַצְמוֹ אֶלָּא גַּם מֵאֲנָשִׁים אֲחֵרִים, וְיִטְרַח לְלַמֵּד אוֹתָם אֵיךְ לְהַאֲמִין וְלִבְטֹחַ בְּבוֹרֵא עוֹלָם וְאֵיךְ לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹות הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ, וְעָלָיו אָמַר הַכָּתוּב (דָּנִיֵּאל יב, ג): "וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים כַּכּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד". כְּמוֹ שֶׁהַכּוֹכָבִים שֶׁבַּשָּׁמַיִם הָאוֹר שֶׁלָּהֶם הוּא לָנֶצַח, כָּךְ גַּם הַשָּׂכָר שֶׁל מְזַכֵּה הָרַבִּים הוּא לָנֶצַח. וּכְשֵׁם שֶׁשִּׂבְעַת כּוֹכְבֵי לֶכֶת נִרְאִים לָנוּ כְּנִיצוֹצוֹת קְטַנִּים וְהֵם בֶּאֱמֶת פִּי כַּמָּה מִילְיוֹנִים גְּדוֹלִים מִכָּל כַּדּוּר הָאָרֶץ, כָּךְ הַמְזַכִּים אֶת הָרַבִּים עֶרְכָּם גָּדוֹל אֵצֶל ה' יִתְבָּרַךְ. וְכֵן אָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ בְּחָכְמָתוֹ (מִשְׁלֵי כד, כה): "וְלַמּוֹכִיחִים יִנְעָם וַעֲלֵיהֶם תָּבוֹא בִּרְכַּת טוֹב". כַּאֲשֶׁר יְהוּדִי יֵשׁ בּוֹ גַּם יִרְאַת שָׁמַיִם וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וּבְנוֹסָף הוּא מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים וּמְלַמֵּד אוֹתָם וּמְשַׁתְּדֵל עֲבוּרָם שֶׁיַּעֲשׂוּ מַעֲשִׂים טוֹבִים, יִהְיֶה רָאוּי אוֹתוֹ יְהוּדִי לְשָׂכָר אֵין קֵץ בָּעוֹלָם הַבָּא.

מִצַּד הַדִּין אֵין הָאָדָם רָאוּי לְשָׂכָר עֲבוּר מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים

הַשָּׂכָר בָּעוֹלָם הַבָּא הוּא בְּתוֹרַת חֶסֶד. גַּם אִם הָאָדָם יִהְיֶה מָלֵא בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים וּבְמִצְוֹות, עֲדַיִן זֶה לֹא יִהְיֶה שָׁקוּל כְּנֶגֶד אֵין סוֹף הַטּוֹבוֹת שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ מַשְׁפִּיעַ עָלָיו. כָּל נְשִׁימָה וּנְשִׁימָה הִיא חֶסֶד אַדִּיר מֵהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ, וְאִם בּוֹרֵא עוֹלָם יַעֲשֶׂה חֶשְׁבּוֹן עִם הָאָדָם עַל כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה אִתּוֹ מִוּל מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים שֶׁל הָאָדָם, בָּרוּר שֶׁהָאָדָם יִשָּׁאֵר בְּחוֹב גָּדוֹל כְּלַפֵּי ה' יִתְבָּרַךְ. וְלָכֵן הַשָּׂכָר בָּעוֹלָם הַבָּא הוּא חֶסֶד גָּדוֹל שֶׁל ה' יִתְבָּרַךְ, שֶׁאַף שֶׁהָאָדָם עַדַיִן חַיָּב לוֹ הַרְבֵּה מְאֹד, הוּא נוֹתֵן לוֹ שָׂכָר טוֹב בָּעוֹלָם הַבָּא. לְעֻמַּת זֹאת, הָעֹנֶשׁ שֶׁחָלִילָה יֵעָנֵשׁ הָאָדָם בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא הוּא רַק עַל פִּי הַדִּין. ה' יִתְבָּרַךְ לֹא מַעֲנִישׁ אֶלָּא רַק לְמִי שֶׁמַּגִּיעַ בֶּאֱמֶת, וְגַם אָז הוּא נוֹטֶה לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּחֶסֶד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים סב, יג): "וּלְךָ ה' חֶסֶד". וְנֶאֱמַר (שָׁם עח, לח): "וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית", שֶׁאֲפִלּוּ עַל הַחוֹטֵא הַקָּבָ"ה מְרַחֵם עָלָיו.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן "שער הביטחון".

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת \ לברכה \ רפואה \ הצלחה בטל: 03-8000770
פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17 , סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

אין לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

נא לשמור על קדושת הגליון

שאלות ותשובות
מאת הרה"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה: האם מותר לאכול בערב פסח עוגה שעשויה מקמח מצה?
תשובה: אסור לאכול מצה בערב פסח כדי שיאכל מצה לתאבון בלילה ונחלקו הפוסקים מה הדין באופן שלקח המצה וטחנה ועשה ממנה עוגה האם בכלל איסור זה ולהלכה נראה שיש מקום להקל בזה ובאופן שטיגנה או בישלה אפשר להקל לכולי עלמא [עי' חזו"ע פסח עמ' קצט אמנם בילק"י הנדפ"מ סי' תעא סעיף משמע להקל בזה וכן נראה עיקר ומכל מקום במטוגן או מבושל בודאי יש להקל כמבואר בחזו"ע שם]

שאלה: מי ששכח ושתה ארבע כוסות בלי הסיבה האם צריך לחזור ולשתות?
תשובה: אדם ששכח ולא היסב צריך לחזור ולשתות הכוסות ששתה בלי הסיבה [וכן הדין בשאר הדברים שחייבים בהסיבה] ומכל מקום אדם שאינו בקו הבריאות וקשה עליו מאוד לחזור ולשתות עוד כוסות יכול להקל שלא לחזור ולשתות [שו"ת חזון עובדיה סי' יג]

שאלה: האם צריך להסב באכילת הכרפס?
תשובה: מעיקר הדין לא צריך להסב ומכל מקום רשאי לעשות כן [חזו"ע פסח ח"ב עמ' מ]

שאלה: האם מותר לשתות תה אחרי אכילת האפיקומן
תשובה: אסור לאכול שום דבר אחר אכילת האפיקומן אמנם במשקים שאינם משכרים כגון תה או קפה מותר
[חזון עובדיה ח"ב עמ' קיב] .

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

השוטה ובעל הגאוה נוטל עטרה לעצמו ומורה הוראות

לא לחינם קורהו הרמב"ם "שוטה רשע וגס רוח", וכי יש שטות גדולה מזו שמוכן לאבד את כל עולמו? הוא אינו מוסמך, לשם מה לו להכניס עצמו להכניס עצמו בהוראה. קחו ראיה מענייני עולם הזה, אם אחד מזייף תעודות שהוא רופא ועובד ברפואה, ונודע לשלטונות שאינו רופא אלא זייפן, ישליכוהו לבית הסוהר שלא ישפוך דם נפשות נקיים.
וכך הוא מבחינה רוחנית, אדם שאינו יודע לפסוק ומכניס את עצמו בפסק הלכה, יכול להחריב עולמות! לכן נקרא שמו "שוטה" שמאבד את עולמו. ו"רשע", שאם היתה לו יראת שמים לא היה עושה כזאת בישראל. ו"גס רוח", שבגאותו חושב שהוא יודע לפסוק, אם לא היתה לו גאוה לא היה מגיע לכך. ועליו נאמר 'כי רבים חללים הפילה' מבחינה רוחנית, על ידי שמשים לעצמו עטרה של פוסק ובאמת לא מניה ולא מקציתה, נקרא "הפילה" כאשה מעוברת שהפילה נפל, הוא לא בשל כל צרכו ומפיל נפשות
(מדברי מרן זצ"ל שהובאו במעדני המלך ח"ג).

דוד המלך
מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד
אורו של משיח

במאמרים הקודמים בארנו על מעלת ראש חודש וסגולתיה, (המובאים בספר "המלך דוד"), לאור הדברים יובן מעשה תמוה המובא בגמרא (סנהדרין לח ע"א), היה זה בסעודה שערך רבי יהודה הנשיא (אולי היתה זו סעודת ראש חודש), בין המוזמנים היו גם שני בניו של רבי חייא, יהודה וחזקיה, רבי יהודה הנשיא ידע ששניהם תלמידי חכמים מופלגים אך הם לא דיברו מאומה במהלך הסעודה, ציווה רבי יהודה הנשיא למשרתיו שישקו אותם ביין עד שיתבשמו, ואז יפתחו את פיהם ויאמרו דברי תורה, ואכן בני רבי חייא התבשמו והחלו לומר דברי תורה, אך החידוש שאמרו גרם למורת רוח לרבי יהודה הנשיא, תחילה שאלו 'מתי יבוא המשיח'? והשיבו, שהמשיח יגיע רק לאחר שיסתיים שלטונו של רבי יהודה הנשיא, שהיה משושלת בית דוד ומיוחס לשפטיה בן אביטל אשת דוד המלך (שבת נה ע"א), וגם ממונה על היהודים בארץ ישראל מטעם הקיסר הרומאי, וגם לאחר שיסתיים שלטונו של 'ראש הגולה' שהיה אף הוא מצאצאי משפחת דוד המלך, שהיו לו סמכויות שיפוטיות מטעם מלכות פרס. כמובן שחידוש זה שאמרו בניו המבוסמים של רבי חייא, לא מצא חן בעיני רבי יהודה הנשיא ואמר להם 'בני, קוצים אתם מטילים בעיני'?! באותה סעודה נוכח גם אביהם רבי חייא שהיה גם הוא מצאצאי משפחת דוד המלך (כתובות סב ע"ב), וחשש שרבי יהודה הנשיא יקפיד על שני בניו והם ינזקו, לכן פתח וביקש שרבי יהודה לא יקפיד עליהם כי הם שתו יין וכ'שנכנס יין יצא סוד'. ולכאורה דברים אלו אינם סנגוריה, משום שזו בדיוק סיבת הקפדתו של רבי יהודה הנשיא, שבני רבי חייא גילו את אשר הם מאחלים לו בלבבם. ובאמת שחידושם של בני רבי חייא אינו מובן, מדוע צריכה להתבטל נשיאותו של רבי יהודה הנשיא וראש הגולה, כדי לאפשר את ביאת המשיח?

קללה שהיא ברכה

ומבאר המהרש"א (סנהדרין לח ע"א) מה סוד כוונתם של בני רבי חייא ומה פייס רבי חייא את רבי יהודה הנשיא, בני רבי חייא גילו לרבי יהודה כי כשם שמלכות בית דוד נמשלה ללבנה, והלבנה הולכת ומתמעטת לקראת סוף החודש עד שנעלמת כליל מעינינו, ורק לאחר מכן מתחיל אורה להתחדש, כך גם מלכות בית דוד הלכה ונתמעטה מימי שלמה המלך, עד שבתקופתו של רבי נותרו רק את בית הנשיא בארץ ישראל וראש הגולה בבבל עם סמכויות שיפוטיות מוגבלות, שזהו מעט מכבוד המלכות שהיה למלכות בית דוד, אך כדי לשוב ולחדש את אור מלכות בית דוד ואורו של משיח, צריך תחילה לבטל כליל את שלטון מלכות בית דוד, וכששמע זאת רבי יהודה הנשיא הצטער שנשיאותו צריכה להסתיים, אך רבי חייא פייס אותו שבניו גילו לו בשעה שהם מבוסמים מיין, את הסוד, שהוא סוד עיבור החודש, כשם שאין אור הלבנה חוזר ומתחדש רק לאחר שאורה נעלם כליל מעינינו, כך אורו של המשיח ישוב להתחדש ולהאיר לנו, רק לאחר ביטול האור הקודם שנותר מתקופת דוד ושלמה, וזו היא כעין ירידה לצורך עליה.

לקראת הפסח – חוברת חדשה "אפיקומן", יחד עם הספר החדש "מעבר לסגולה" על הזרע שמשון – הגדה של פסח ושיר השירים.

ניתן להשיג באתר "אופקים בוקס" או ב-055-6725-138

קו לימוד לגברים בספרו של הרב יגאל כהן שליט"א
שיעור קצר של כ2-4 דקות מידי יום
בטל: 077-4017828
שלוחה 52

לאשת החיל

פסח הקרב ובא

"כל הכועס כאלו עובד עבודה זרה" (שבת קה, עב) – מדוע הכעס כל כך חמור? למה אישה שכועסת על בני ביתה, ובכלל, נחשבת כעובדת עבודה זרה? בעינינו זה נשמע חמור מידי.

אדם, שחס ושלום, עובד עבודה זרה, הינו אדם שלא מאמין בקב"ה, אדם שלא מבין עדיין שהשם ברא ומנהל את העולם.

אחד, שלצערו הרב, אין לו על מי להישען ובמי לתלות תקווה, מבחינתו, אין אחראי למתרחש עימו ביומיום. מצב שבעקבותיו, נוצרת תחושת עצבות ובדידות, שעל ידה מגיעים למרמור וכעסים.

החיים מלמדים אותנו, בין אם נרצה ובין אם לא, שאנחנו לא אחראים על הקורה בעולם, ושלא הכול קורה כמו שתכננו.

אדם בשעת כעסו, הוא מעין עובד עבודה זרה, בשל העובדה שברגע זה, הקב"ה לא נמצא למול עיניו, הוא אינו בתמונה.

בזמן שמשהו לא מסתדר, לפי רצונו הרם, או לחילופין, מישהו נורא הכעיס אותו, הוא כביכול 'מזיז את השם הצידה'. למה לא מסתדר לי הכול כפי שאני רוצה? יש לו תחושה של דמוי מנהל העולם.

הניקיונות לכבוד חג הפסח הקרב ובא, יכולים להיות סיבה טובה לכעס מתמשך.

נשות החיל מהדרות בניקיונות לחג הפסח, בכדי לזכות למאמר האר"י ז"ל שאדם הזהיר מחמץ בפסח מובטח לו שלא יחטא כל השנה.

אך בל נשכח, שהכעס הינו ראשית כל חטא. "כל הכועס כל מיני גיהנם שולטים בו" (קהלת יא, י) – חשוב לנקות ולהיזהר מחמץ בחג הפסח, אך הדרך לליל הסדר חייבת להיות רגועה ושלווה ככל הניתן. חובה עלינו, להגיע שמחות לחג ולהדר דווקא בבין אדם לחברו, להחמיר מאוד בכבוד הדרים בביתנו קודם, ולאחר מכן כולם.

לא שווה לקרצף מקומות שאין בהם חמץ, ועל הדרך להתעצבן על כל בני הבית. צריך לשמור על שפיות ורוגע גם במצבי לחץ שכאלה.

השם מנהל כל רגע ומעביר אותנו ניסיונות, בכדי לראות האם נשאר רגועות ונאמין שהכול ממנו.

האם אני מנקה לכבוד השם, ולא שוכחת מצוות אחרות, שהוא בכבודו ציווה? אותו אבא, שאמר לנקות לפסח, החמיר מאוד בגנות מידת הכעס.

מי החליט, שהילדה בת השנתיים, תלך עם בייגלה דווקא לחדר עם שלט החוצות "כשר לפסח, נא לא להכניס חמץ!!!" ? אבא שבשמיים בכבודו ובעצמו החליט זאת.

ניתן להתעצבן ולכעוס, אפשר להיחשב כעובדת עבודה זרה לרגע, ולאחר מכן לחזור בתשובה – אך ישנה דרך חלופית – לנשום, לספור עד 10, לזכור מי מנהל את העולם ומחליט בכל רגע לאן כל אחד ילך ומה יקרה.

הבחירה מאוד פשוטה- האם לעבוד את השם בשמחה, או חס ושלום לעבוד עבודה זרה ולכעוס. יתרה מכך, דווקא באותם רגעים מכעיסים, ניתן לנסות לחייך, זה משנה את ההרגשה בגוף לטובה. ואז ניתן להיזכר, שהילדה עם הבייגלה, היא המתנה הגדולה ביותר שקיבלנו.

ההודיה תמלא לנו את הגוף והנשמה בשלווה, ולא יהיה מקום לכעס להיכנס.

אישה רגועה, חיה חיים נחמדים הרבה יותר, מרגיע לדעת שיש מי שאחראי עליי ועל מה שקורה מסביבי ואני לא לבדי, האמת היא שאין על מה לכעוס, כי זה לא בידיים שלנו! אנחנו לא מנהלות את העולם, כך האחריות יורדת מכתפינו.

כל אחת עושה את ההשתדלות המוטלת עליה, אך התוצאה לא תלויה בנו בשום אופן.

היא כבר כתובה מראש השנה.

המטרה בעולם שלנו היא - להתענג על השם, לשמוח!

הכעס מרחיק מאיתנו מטרה זו -"כי אין אני והוא יכולים לדור בכפיפה אחת" (סוטה ה).

הקב"ה לא יכול לשהות עם הכועס, וחבל, אנו זקוקות לקשרים טובים עם מנהל העולם.

שנזכה להיות שמחות ומבינות, שהכול לטובתנו הנצחית ולהתגבר על הכעס, המרחיק מאיתנו כל חלקה טובה. חג כשר ושמח!

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0548491930

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

הַכְּדוּרֹגֶל שֶׁהוֹבִיל לִסְיַעְתָּא דִּשְׁמַיָּא

הַשַּׁבָּת נִקְרֵאת 'שַׁבָּת הַגָּדוֹל' עַל שֵׁם הַנֵּס הַגָּדוֹל שֶׁהָיָה לְכָלָל יִשְׂרָאֵל, מֵהוּתוֹ שֶׁל הַנֵּס הָיָה עֲמִידָה בַּפִּיּוֹן שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל אַף שֶׁזֶּה הָעֲבוֹדָה זָרָה שֶׁל הַמִּצְרִיִּים הֵם הִתְגַּבְּרוּ וְהִצְלִיחוּ מְאֹד בְּעֵינָיו.

סִפֵּר הָרַב גּוּאֵל אֶלְקָרִיף שְׁלִיט"א שְׁנֵי בַּחוּרִים מִדְּרוֹם אֲמֵרִיקָה בָּאוּ לִלְמֹד בְּאַחַת הַיְשִׁיבוֹת בְּיִשְׂרָאֵל. לָמְדוּ הֵיטֵב, אַךְ הָיְתָה לָהֶם נְקֻדַּת תֹּרֶף אַחַת: בְּמִדִּינוֹת דְּרוֹם אֲמֵרִיקָה הַתַּחְבִּיב הַמֻּרְבָּזִי כַּדּוּרֶגֶל, מִגִּיל קָטָן כֻּלָּם סְבִיב עִנְיָן הַכַּדּוּרֶגֶל וְהַמִּסְתַּעֵף. הַחִיּדָק הָיָה טָבוּעַ בָּהֶם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְנַתֵּק, וְהָיוּ בּוֹרְחִים מֵהַיְשִׁיבָה לְצָפוֹת בְּמִשְׂחֲקֵי כְּדוּרֶגֶל, עַד שֶׁפַּעַם אַחַת נִתְפְּסוּ 'עַל חָם' וְהֻחְלַט בַּיְשִׁיבָה לְסַלֵּק אוֹתָם מִן הַיְשִׁיבָה.

בָּצַר לָהֶם נִגְּשׁוּ לְמָרָן הָרַב אַהֲרֹן יְהוּדָה לֵיב שְׁטֵינְמָן זצ"ל סִפְּרוּ לוֹ עַל הָרֶקַע שֶׁלָּהֶם וְעַל מוֹצָאָם, לָכֵן צָרִיךְ לְהִתְחַשֵּׁב בָּהֶם, הֵם הֲרֵי לֹא גָּדְלוּ בִּבְנֵי בָּרָק. אָמַר לָהֶם הָרַב: אִם תַּבְטִיחוּ לִי שֶׁבְּמֶשֶׁךְ חֹדֶשׁ לֹא תִּתְעַסְּקוּ בְּנוֹשֵׂא, אֲנִי יְדַבֵּר עִם הַיְשִׁיבָה שֶׁיַּחֲזִירוּ אֶתְכֶם, וּבְעוֹד חֹדֶשׁ תַּחֲזְרוּ אֲלֵי.

הֵם הִסְכִּימוּ לְתְנַאי, עָבַר שָׁבוּעַ שְׁבוּעַיִם וְהִתְבָּרֵר שֶׁהֵם בְּמְצוּקָה קָשָׁה, בְּעוֹד שָׁבוּעַ יָחוֹל מִשְׂחָק חָשׁוּב בְּיוֹתֵר, וְהֵם לֹא יְכוֹלִים לְהַרְשׁוֹת לְעַצְמָם לְהַחְמִיצוֹ, אִלּוּ הָיוּ יוֹדְעִים זֹאת מֵרֹאשׁ לֹא הָיוּ מְקַבְּלִים עַל עַצְמָם קַבָּלָה כְּזוֹ זֶה מֵעַל כּוֹחָם.

לֹא יָכְלוּ לְהָפֵר אֶת הִתְחַיְּבוּתָם, לָכֵן קָמוּ וְהָלְכוּ אֶל הַקֹּדֶשׁ פָּנִימָה אֶל מָרָן הָרַב שְׁטֵינְמָן זצ"ל, סִפְּרוּ לְרַב בְּמְבוּכָה אֶת מַטָּרַת בּוֹאָם. הָרַב שְׁטֵינְמָן נָשָׂה לְהָבִין מָה הַחֲשִׁיבוּת הַגְּדוֹלָה שֶׁל הַמִּשְׂחָק הַזֶּה יוֹתֵר מִשְּׁאָר הַמִּשְׂחָקִים, הֵם הִסְבִּירוּ שֶׁמִּי שֶׁאֵינוֹ קָשׁוּר לְעִנְיָן לֹא יָכוֹל לְהָבִין, אֲבָל זֶה כְּאִלּוּ... סַם הַחַיִּים. אָמַר לָהֶם הָרַב שְׁטֵינְמָן אֲנִי רוֹאֶה שֶׁזֶּה מְאֹד חָשׁוּב לָכֶם, נִסִּיתִי, לְלֹא

המשך בעמוד האחרון

פנינים מהפרשה

שבת הגדול

א. שבת שלפני הפסח נקרא "שבת הגדול" מפני הנס שנעשה בו. [טור ושלחן ערוך סימן תל]. כי פסח שיצאו בו ממצרים חל אז ביום חמישי בשבת, ועוד בשבת שלפניו שהוא יום עשירי לניסן נצטוו לקחת שה לבית אבות לצורך קרבן פסח, וכשעשו ישראל כן, נתקבצו בכורי מצרים אצל ישראל ושאלום פשר דבר, ענו להם: זבח פסח הוא לה' שעתיד להרוג כל בכורי מצרים, ולכן נצטוינו לתת מדם הקרבן על שתי המזוזות ועל המשקוף לבל יבוא המשחית אל בתינו לנגוף. ומיד הלכו הבכורות אצל אבותיהם ואצל פרעה ודרשו לשלח את ישראל ממצרים לבל יהרגו בגללם, ונתקלו בסירוב מוחלט, ואז פתחו במלחמה זה לעומת זה, ונהרגו רבים ממצרים, וכמו שנאמר "למכה מצרים בבכוריהם", כלומר: שמצרים הוכו על ידי בכוריהם. [שוחר טוב (מזמור קלו). זוהה"ק פר' בשלח (דף מה.). תוס' שבת (פז:). ב"י סי' תל]. וכשראו המצרים כך חגרו איש חרבו לנקום בישראל, ויבקשו להשמיד ולהרוג את ישראל ח"ו, והשי"ת הגן עליהם ברוב רחמיו והחלה את מצרים בתחלואים רבים ומשונים וביסורים גדולים עד שהיו שיניהם קהות ומעיהם מתחתכים, ונאלצו לסגת אחור. ועל ידי כך ניצולו עם ישראל מזעמם. ולכן נקרא שבת זה שבת הגדול, כי יום גדול הוא לישראל שניצולו מאבדן וכליון חרוץ ח"ו.

ב. ההפטרה בשבת זו "וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים", בין כשחל שבת הגדול בערב פסח, ובין כשחל קודם לכן. ואם יש מנהג ברור וקבוע באיזה בית כנסת שאין מפטירין אלא בפרשת השבוע, אין לשנות מהמנהג מפני המחלוקת. ובפרט שיש להם על מה שיסמוכו.

ג. חובה קדושה להתאסף ברוב עם בבתי כנסיות, לשמוע דרשות רבני ישראל בשבת הגדול, בכל מקום ומקום. ועל הרבנים להורות לעם את הדרך אשר ילכו בה, בדיני פסח והלכותיו המרובים, ועריכת הסדר כמשפטו, לדעת מה יעשה ישראל, וירחיבו את הדיבור גם באגדה בסיפור יציאת מצרים ופירושי ההגדה של ליל פסח להזכיר גבורות ה' עזוזו ונפלאותיו. וכל המזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו. אשריו בעולם הזה וטוב לו לעולם הבא.

ד. יש נוהגים לומר אחר התפלה איש לרעהו "שבת הגדול שלום" או "שבת הגדול מבורך", ומנהג יפה הוא.

ה. ביום טוב עצמו דורשים בעניני החג באגדה. [סוף מס' מגילה משה תיקן להם וכו']. וראוי שהרבנים יקבעו זמן גם לשיעור בהלכה בעניני החג וחול המועד. **(מתוך ילקוט יוסף מועדים פסח ח"א סי' תל).**

המשך מוסר עם סיפור

הַצָּלָחָה, מִכָּל מָקוֹם כֵּיוָן שֶׁאַתֶּם מַרְגִּישִׁים שֶׁאֵינְכֶם מְסֻגָּלִים לְהַחְמִיץ אֶת הַמִּשְׂחָק, אֵינֶנִּי יָכוֹל לֶאֱסֹר עֲלֵיכֶם...

אֲבָל... אִם תַּצְלִיחוּ לְהִתְגַּבֵּר עַל הָרָצוֹן, אֲנִי מַבְטִיחַ לָכֶם שֶׁשַּׁעֲרֵי סִיעְתָּא דִּשְׁמַיָּא יִפָּתְחוּ לָכֶם! הַחְלָטָה בְּיֶדְכֶם.

הֵם חָזְרוּ לַיְשִׁיבָה, יֵשׁ לָהֶם הַבְטָחָה מִמָּרָן הָרַב שְׁטֶיְינְמָן שֶׁהֵם יְכוֹלִים לִזְכּוֹת לְשַׁעֲרֵי סִיעְתָּא דִּשְׁמַיָּא, הַכֹּל תָּלוּי בָּהֶם, הֵם נִקְרְעוּ בֵּין הָעוֹלָמוֹת, בֵּין הַמְּשִׁיכָה הָעֲצוּמָה לְכַדּוּרֶגֶל לְבֵין הַיְשׁוּעָה שֶׁל הַסִּיעְתָּא דִּשְׁמַיָּא...

הֶחְלִיטוּ שֶׁהֵם מִתְגַּבְּרִים.

הַמִּפְגָּנָה הַגָּדוֹל הֵחֵל בְּאוֹתוֹ חֹדֶשׁ, לְכָל אֶחָד בִּתְחֻמּוֹ וּבְשֶׁאִיפוֹתָיו, אֶחָד הַבַּחוּרִים שֶׁהָיָה אוֹהֵב תּוֹרָה וְהָיָה לוֹ שְׁאִיפוֹת עֲתִידִיּוֹת בְּתוֹרָה רַק שֶׁהָיָה לוֹ קָשֶׁה עִם עִנְיַן הַכַּדּוּרֶגֶל, נִפְתְּחוּ לוֹ שַׁעֲרֵי חָכְמָה, כְּשֶׁהִגִּיעַ לְפִרְקוֹ, קִבֵּל שִׁדּוּךְ מְצוּיָן הַכּוֹלֵל הַכֹּל.

וַחֲבֵרוֹ הוּא לֹא הָיָה הָכִי מֻנָּח בְּלִמּוּד, וּבְעִקְבוֹת הַזִּוּוּג לְצִפִּיָּה בְּמִשְׂחָק זָכָה לְסִיעְתָּא דִּשְׁמַיָּא, הַבָּחוּר הַזֶּה שָׁנִים קֹדֶם לָכֵן נִפְצַע בְּתְאוֹנַת דְּרָכִים, הוֹרָיו תָּבְעוּ אֶת חֶבְרַת הַבִּטּוּחַ, אַךְ לְלֹא הַצְלָחָה, וְדִיּוּנִים שֶׁל שָׁנִים בְּבָתֵּי מִשְׁפָּט, כָּל אַנְשֵׁי הַמִּקְצוֹעַ טָעָנוּ שֶׁאֵין לָהֶם סִכּוּי לְהַצְלָחָה מוּל סוֹלֶלֶת עוֹרְכֵי הַדִּין שֶׁל חֶבְרַת הַבִּטּוּחַ, וְהִגִּיעַ זְמַן קָצָר לְאַחַר שֶׁעָמַד בְּנִסָּיוֹן הֶחְלַט לָתֵת לוֹ סְכוּם עָתִק מֵחֶבְרַת הַבִּטּוּחַ.

גֹּדֶל הַנִּסָּיוֹן כָּךְ זוֹכִים לְשַׁעֲרֵי סִיעְתָּא דִּשְׁמַיָּא.

פניני הדף היומי

מאת הרה"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א

זיווגים וגילגולים

אין מזווגין לאדם אלא לפי מעשיו(סוטה דף ב)

בשבוע זה זכינו לסיים את מסכת נזיר והתחלנו בלימוד מסכת סוטה (וזה הזמן להצטרף ללמוד הדף היומי ברכישת הדיסק אונקי הכולל את כל מסכתות הש"ס,ושיעורי הלכה באיכות גבוהה במחיר מיוחד בפלאפון-0527630352 וכן בשמיעת הקו דף היומי העולמי 24 שעות 0559302663-)

בתחילת המסכת מבארת לנו הגמרא שזיווגו של אדם נקבע מהשמים לפי מעשיו שאם הוא אדם צדיק יקבל אישה צדיקה ואם הוא רשע יקבל אישה כמותו, וכפי שנאמר בפסוק "כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים", ועל כך שואלת הגמרא שהרי אנו יודעים שארבעים יום קודם שנוצר הולד יוצאת בת קול משמים ומכריזה בת פלוני תזדווג עם פלוני ואם כן רואים שקודם שאנו יודעים את מעשיו של אותו אדם אם הוא רשע או צדיק כבר מכריזין משמים מי תהיה בת זוגו? ועל כך מתרצת הגמרא הא בזיווג הראשון הא בזיווג שני ומבאר רש"י זיווג ראשון נקבע לפי מזלו של האדם ומה שאמרנו שהזיווג נקבע לפי מעשי האדם מדובר בזיווג שני, ובפשטות זיווג ראשון כשמתחתנים זוג שמעולם לא נישאו, וזיווג שני כשכל אחד היה כבר נשוי והתגרשו או התאלמנו וכך מבארים בעלי התוספות, ויש מבארים זיווג ראשון הינו כשהזוג מתחתן בגיל מאד צעיר שאינם ראויים כל כך לשכר ועונש ולכן הזיווג לא נקבע על פי מעשיהם, מה שאין כן כשהם כבר התבגרו ונישאו כאן זה נקרא זיווג שני שנקבע על פי מעשיהם וכך כותב המאירי.

והגאון רבינו יוסף חיים בספרו עוד יוסף חי (דרשות) פרשת בראשית מבאר לפי מה שכתב האר"י בשער הגילגולים שישנו הבדל אם זוהי פעם ראשונה שאדם מגיע לעולם או שהוא מגיע שוב בגילגול, זיווג ראשון הוא שהאדם ואשתו באים פעם ראשונה לעולם ואז מכריזין על הזיווג לפני יצירת הוולד והוא נעשה בקלות, אבל זיווג שני אין כוונת הגמרא שהוא מתחתן עם אישה אחרת שאם כן היה צריך לכתוב אישה שניה, אלא הביאור שהיו כבר זוג נשוי והבעל חטא ובשל כך צריך לבוא לעולם שוב בגילגול לאחר פטירתו ופעמים שגם אישתו צריכה לבוא שוב בגילגול ומחמתו ולטובתו וכפי שכתוב בפסוק ויצאה אשתו עמו, אלא שמכיון שהיא באה לעולם לתקן את חטאיו ישנם מקטרגים שמשתדלים להפריע שזיווג זה לא יצא לפועל ויהיו הרבה עיכובים בשידוך ולכן נאמר על זיווג שני שקשה לזווגם כקריעת ים סוף, ובביאור הדימוי בין זיווג על בני זוג לקריעת ים סוף מפרש המהר"ל מפראג שטבעם של המים להיות מחוברים יחד ולזרום, ובקריעת ים סוף שינה הקב"ה סדרי בראשית שהמים יפרדו, כך איש ואישה שכשנולדו הם יחידים הנבדלים זה מזו ובדרך הטבע אין להם שום סייכוי להתחבר ולחיות יחד, וכשהבורא מזווגם זה לזה הוא מחדש דבר כנגד הטבע שיהפכו להיות בשר אחד.

שבת שלום.

שמירת הלשון

מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

לשון הרע אסור אפילו בצחוק וכך הוא החוק

נשאלתי מיהודי מיוחד ויקר, ששמירת הלשון אצלו זה דבר מאוד עיקר, האם יש איסור לדבר לשון הרע בדרך בצחוק?

אמרתי לאותו יהודי יקר, שכותב הרמב"ם (פרק ז' מהל' דעות הלכה ד') ומביאו להלכה החפץ חיים (כלל ג' סעיף ג') שאפילו מלשון הרע דרך שחוק וקלות ראש, צריך מאוד להזהר ולחשוש, ואף שאינו מדבר מתוך שנאה וגנות, זה איסור חמור ונגמר הסיפור.

וכמו שבאיסור גניבה אסור לגנוב אפילו דרך שחוק, גם באיסור לשון הרע כך הוא החוק.

וכותב החפץ חיים (שם הלכה ו'), שאף אם יודע שלא יבא על ידי הלשון הרע שום דבר רע ונזק לחברו, אף על פי כן אסור לאומרו. למשל: אם ראובן דיבר דברי גנאי על שמעון בפני חבריו, וחבריו דחו את דבריו, ולא האמינו לדברי הגנאי, ואמרו שכל מה שאמר ראובן הם דברי הבאי, אף על פי כן ראובן עבר על איסור לשון הרע, שהוא דבר נורא.

והסביר החפץ חיים (בהגה שם) שאיסור לשון הרע שונה משאר איסורים שבבין אדם לחברו, כי אדם שרצה לגזול ולעשוק את חברו ולא הצליח, אין בידו עון גזל כי לא הרויח, מה שאין כן המדבר לשון הרע על חברו, עבר על איסור לשון הרע אפילו אם דבריו לא גרמו נזק לזולתו, כי את עצם הדיבור של גנות על חברו אסרה התורה, שהיא לנו אורה.

נזכה תמיד לשחוק ולשמוח בדברים של היתר, ועל ידי זה יבא משיח צדקנו מהר.

ניתן לשמוע השיחה קצרה (כדקה וחצי) מידי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון,

בטל:069-2222-077 שלוחה 3 ואחר כך הקש 1.

שמעו ותחי נפשכם. כמו כן ניתן לקבל הזמנה (מיוחדת) לזיכוי הרבים בשמירת הלשון בטל.

052-768-3816.

